27/04/2023

π. Δημήτριος Μπόκος: Καθαρή προσφορά

/ Γνώμες

Οι άρχοντες του Ισραήλ Ιωσήφ και Νικόδημος, πιστοί μαθητές του Χριστού, αλλά κρυφοί, «διά τον φόβον των Ιουδαίων»,πραγματοποίησαν το αδιανόητο.

Τη στιγμή που οι φανεροί μαθητές, πλην του Ιωάννη, ουσιαστικά αρνήθηκαν τον δάσκαλό τους και κρύφτηκαν καταπτοημένοι, οι κρυφοί μαθητές πήραν το θάρρος να δράσουν φανερά και με τόλμη. Ο **Ιωσήφ** ζήτησε από τον Πιλάτο την άδεια να ενταφιάσει τον Χριστό, πράγμα που έπραξε, συνεπικουρούμενος από τον Νικόδημο και τις **Μυροφόρες,** στις οποίες πρωτοστα-τούσε η Παναγία (Κυριακή των Μυροφόρων).

- ### Γράφει ο πατ. Δημήτριος Μπόκος

Η ταφή του Ιησού έγινε σύμφωνα με τον τρόπο που τότε συνηθιζόταν, *«καθώς έθος εστί τοις Ιουδαίοις ενταφιάζειν».* Ο Ιωσήφ έλαβε το σώμα του **Χριστού** και το τύλιξε σε σινδόνα καθαρή, αμεταχείριστη. Ο **Νικόδημος** έφερε το πολυτιμότερο άρωμα, *«μίγμα σμύρνης και αλόης»* και σε μεγάλη ποσότητα, «ως λίτρας εκατόν», πάνω από τριάντα δύο κιλά. Και τέλος εναπέθεσαν το πάνσεπτο σώμα σε καινούργιο μνημείο, λαξευμένο σε βράχο, όπου δεν είχε ταφεί προηγουμένως κανένας. «Εν ω ουδέπω ουδείς ετέθη» (Ιω. 19,39-41. Ματθ. 27, 59).

Οι ιεροί ευαγγελιστές σημειώνουν λεπτομέρειες, που όμως είναι άκρως σημαντικές. Θυμίζουν τον κανόνα που ίσχυε από πολύ παλιά, διατυπωμένος ξεκάθαρα στον νόμο που έδωσε ο Θεός στο Σι-νά: Οτιδήποτε προσφέρεται στον **Θεό**, ό,τι τον προσεγγίζει, πρέπει να είναι εξαιρετικά καθαρό. Από πρώτο χέρι. **Αμεταχείριστο**. Πολύτιμο. Ποτέ κοινό, ακάθαρτο, πρόχειρο, μεταχειρισμένο. Και ό,τι έχει αφιερωθεί στον Θεό και έχει καθαγιαστεί, δεν μπορεί να τεθεί ποτέ ξανά σε κοινή χρήση.

Σκεύος που χρησιμοποιήθηκε έστω και μία φορά στη θεία λατρεία, δεν μπορεί να ξαναγίνει κοινό, να τρώμε ή να πίνουμε με αυτό. Και κατά τη συμβολική είσοδό του στα Ιεροσόλυμα ο Χριστός ως βασιλεύς, *«προ του πάθους μικρόν»,* δεν ανέβηκε σε οποιοδήποτε ζώο, αλλά βρήκε «ονάριον», ένα πουλάρι, «πώλον όνου»,

πάνω στον οποίο *«ουδείς ανθρώπων εκάθισε»* (Λουκ. 19, 30. Μάρκ. 11, 2).

Ο Θεός λοιπόν είχε δώσει ρητές οδηγίες στον **Μωυσή** να φτιάξει με ιδιαίτερα υλικά και με ιδιαίτερο τρόπο τη **Σκηνή του Μαρτυρίου** (τον πρώτο κινητό ναό των Εβραίων) και όλα τα ιερά της σκεύη και καλύμματα. Οι Ισραηλίτες έπρεπε να προσφέρουν για τον σκοπό αυτό, με δική τους θέληση, *«τας απαρχάς Κυρίω»*,τα πολυτιμότερα και καθαρότερα πράγματα που είχαν. *«Χρυσίον, αργύριον, χαλκόν, υάκινθον (βαθύ γαλάζιο ύφασμα), πορφύραν»*, ύφασμα κόκκινο βαθύ και κόκκινο ανοιχτό, βαμμένο και γνεσμένο δύο φορές και *«βύσσον»*,το εξαίρετο λευκότατο λινό ύφασμα, που ήταν περιζήτητο. Επίσης δέρματα κριών βαμμένα κόκκινα και «δέρματα υακίνθινα» (βαμμένα μπλε), ξύλα άσηπτα και πολύτιμους λίθους. Η επτάφωτη λυχνία έπρεπε να καίει με το καθαρότερο ελαιόλαδο, χωρίς κατακάθι, φτιαγμένο στο γουδί και όχι στο ελαιοτριβείο. «Έλαιον εξ ελαιών άτρυγον καθαρόν κεκομμένον».Το έλαιο του χρίσματος και το θυμίαμα θα γίνονταν με σύνθεση ειδικών υλικών, η δε χρήση τους εκτός λατρείας απαγορευόταν διά θανάτου, διότι ήταν *«αγίασμα Κυρίω»*, αφιερωμένα αποκλειστικά στον Θεό. Τα ζώα των θυσιών και ιδιαιτέρως ο αμνός του **Πάσχα** έπρεπε να είναι άμωμα, χωρίς ελάττωμα, τέλεια, αρτιμελή (Εξ. κεφ. 25-35).

Συνεπώς: Αν όσααναφέρονται στον Κύριο (η πρώτη Σκηνή, οι παλαιέςπρο-σφορές, η σινδόνα, ο πανάγιος τάφος κ.λ.π.), έπρεπε να είναι αμετα-χείριστα και καθαρά, άραγε πόσο καθαρός πρέπει να είναι ο άν-θρωπος, ο αληθινός ναός του Θεού, για να δέχεταιμέσα του Σώμα και Αίμα Χριστού;

Χριστός Ανέστη! Χρόνια πολλά! Καλή εβδομάδα!